KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2021/78

af 27. januar 2021

om ændring af gennemførelsesforordning (EU) 2020/600 om fravigelse af gennemførelsesforordning (EU) 2017/892, gennemførelsesforordning (EU) 2016/1150, gennemførelsesforordning (EU) nr. 615/2014, gennemførelsesforordning (EU) 2015/1368 og gennemførelsesforordning (EU) 2017/39 for så vidt angår foranstaltninger til afhjælpning af den krise, som covid-19-pandemien har forårsaget

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 ([1]), særlig artikel 54, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/600 ([2]) blev der indført en række undtagelser fra eksisterende bestemmelser i bl.a. vinsektoren med det formål at yde støtte til vinproducenterne, så de bedre kan imødegå virkningerne af covid-19-pandemien. På trods af nytteværdien af disse foranstaltninger er det imidlertid ikke lykkedes at genoprette balancen mellem udbud og efterspørgsel på vinmarkedet, og som følge af den igangværende pandemi ventes dette ikke at ske på kort eller mellemlang sigt.

(2) Derudover løber de foranstaltninger, der er vedtaget til afhjælpning af covid-19-pandemien, fortsat i de fleste medlemsstater og i resten af verden. Foranstaltningerne omfatter restriktioner vedrørende størrelsen af sociale sammenkomster og festligheder samt vedrørende muligheden for at indtage mad og drikke uden for hjemmet. Nedlukninger finder fortsat sted i visse områder, ledsaget af aflysninger af offentlige begivenheder og private fester. Den afledte effekt af disse restriktioner har medført et yderligere fald i vinforbruget i Unionen samt en bekræftet nedgang i vineksporten til tredjelande. Desuden forårsager usikkerheden med hensyn til krisens varighed, som forventes at vare længere end til udgangen af 2020, langsigtet skade på Unionens vinsektor, idet vinforbruget sandsynligvis ikke vil stige til det tidligere niveau, og eksportmarkeder vil gå tabt. Kombinationen af disse faktorer har en væsentlig negativ indvirkning på prisudviklingen på Unionens vinmarked. Lagrene, der allerede ved begyndelsen af produktionsåret 2019-2020 var rekordstore, er nu vokset. Endelig vil den kommende store høst for 2020, der forventes at overgå høsten i 2019 med ca. 10 mio. hektoliter vin, kun være med til at forværre situationen.

(3) Som følge af den lange varighed af de restriktioner, som medlemsstaterne har indført for at afhjælpe covid-19-pandemien, og nødvendigheden af at opretholde disse restriktioner er de alvorlige økonomiske forstyrrelser, der har ramt de vigtigste afsætningsmuligheder for vin, og den deraf følgende negative indvirkning på efterspørgslen efter vin blevet forværret.

(4) I lyset af denne usædvanligt alvorlige markedsforstyrrelse og ophobningen af vanskelige omstændigheder i vinsektoren, der begyndte med USA's indførelse af importtold på vin fra Unionen i oktober 2019 og er fortsat med konsekvenserne af de igangværende restriktive foranstaltninger som følge af den globale covid-19-pandemi, oplever de erhvervsdrivende i Unionens vinsektor fortsat ekstraordinære vanskeligheder. Yderligere støtte til vinsektoren er derfor berettiget.

(5) Den fortsatte gennemførelse af de foranstaltninger til afhjælpning af krisen i Unionens vinsektor, som blev indført ved gennemførelsesforordning (EU) 2020/600, anses for at være afgørende med hensyn til at kunne give medlemsstaterne og de erhvervsdrivende den nødvendige fleksibilitet til at gennemføre støtteprogrammer i Unionens vinsektor. Navnlig medlemsstaternes mulighed for at kunne ændre deres respektive nationale støtteprogrammer, når som helst det er nødvendigt i løbet af året, har sat medlemsstaterne i stand til at reagere hurtigt på de seneste måneders ekstraordinære omstændigheder og forelægge ændringer i deres støtteprogrammer så tidligt, som det skønnes nødvendigt. Denne fleksibilitet har gjort det muligt for medlemsstaterne at indføre nye

([1]) EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671.

([2]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/600 af 30. april 2020 om fravigelse af gennemførelsesforordning (EU) 2017/892, gennemførelsesforordning (EU) 2016/1150, gennemførelsesforordning (EU) nr. 615/2014, gennemførelsesforordning (EU) 2015/1368 og gennemførelsesforordning (EU) 2017/39 for så vidt angår foranstaltninger til afhjælpning af den krise, som covid-19-pandemien har forårsaget (EUT L 140 af 4.5.2020, s. 40).

foranstaltninger, optimere de allerede indførte foranstaltninger og tilpasse foranstaltninger hyppigere og efter omstændighederne under hensyntagen til en hurtigt omskiftelig markedssituation. Desuden har den fleksibilitet, der blev indført med henblik på at gennemføre foranstaltningen vedrørende grøn høst, givet de erhvervsdrivende den tid, det kræver at planlægge foranstaltningen og finde den nødvendige arbejdskraft, så de kan fortsætte driften under de vanskelige forhold, der er opstået som følge af covid-19-pandemien.

(6) Eftersom covid-19-pandemien ventes at fortsætte efter udgangen af 2020 og dermed i en betydelig del af regnskabsåret 2021, anses det for nødvendigt at forlænge foranstaltningerne, så de fortsat finder anvendelse i regnskabsåret 2021.

(7) Derudover har visse medlemsstater meddelt, at de på grund af vanskeligheder med at forvalte deres nationale støtteprogrammer under den igangværende covid-19-pandemi, ikke er i stand til at revurdere de standardsatser for enhedsomkostninger, der anvendes for visse foranstaltninger i disse programmer, og som blev indført i henhold til artikel 24, stk. 1, i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1150 ([3]). Derfor bør medlemsstaterne i årene 2020, 2021 og 2022 have mulighed for at forlænge den periode, i hvilken revurderingen skal udføres, fra hvert andet år efter de seneste beregninger som omhandlet i nævnte forordnings artikel 24, stk. 3, til det fjerde år efter de seneste beregninger. For at undgå forskelsbehandling bør denne fleksibilitet finde anvendelse med tilbagevirkende kraft fra ikrafttrædelsen af gennemførelsesforordning (EU) 2020/600.

(8) Gennemførelsesforordning (EU) 2020/600 bør derfor ændres.

(9) For at undgå, at gennemførelsen af foranstaltningerne til afhjælpning af krisen i Unionens vinsektor må afbrydes, og for at sikre en smidig overgang mellem de to regnskabsår bør denne forordning træde i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* og anvendes med tilbagevirkende kraft fra den 16. oktober 2020.

(10) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Komitéen for den Fælles Markedsordning for Landbrugsprodukter —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Ændring af gennemførelsesforordning (EU) 2020/600

I artikel 2 i gennemførelsesforordning (EU) 2020/600 foretages følgende ændringer:

1) Stk. 1 affattes således:

»1. Uanset artikel 2, stk. 1, i gennemførelsesforordning (EU) 2016/1150 kan medlemsstaterne med henblik på de foranstaltninger, der er nævnt i artikel 45, stk. 1, litra a), og i artikel 46-52 i forordning (EU) nr. 1308/2013, når det er nødvendigt i regnskabsårene 2020 og 2021, men dog senest den 15. oktober 2021, indføre ændringer i deres nationale støtteprogrammer for vinsektoren, jf. artikel 41, stk. 5, i forordning (EU) nr. 1308/2013.«

2) I stk. 2 affattes den indledende tekst således:

»2. Uanset artikel 8 i gennemførelsesforordning (EU) 2016/1150 kan medlemsstaterne i regnskabsårene 2020 og 2021:«.

([3]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1150 af 15. april 2016 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 for så vidt angår de nationale støtteprogrammer for vinsektoren (EUT L 190 af 15.7.2016, s. 23).

3) Følgende tilføjes som stk. 3:

»3. Uanset artikel 24, stk. 3, i gennemførelsesforordning (EU) 2016/1150 revurderer medlemsstaterne i årene 2020, 2021 og 2022 de beregninger, der er omhandlet i nævnte artikels stk. 1, senest i det fjerde år efter de foregående beregninger og tilpasser om nødvendigt de oprindeligt fastsatte standardsatser for enhedsomkostninger.«.

Artikel 2

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 16. oktober 2020. Artikel 1, nr. 3), anvendes dog fra den 4. maj 2020.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. januar 2021.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand